

mann [næstformand]). Betænkning (B. sp. 343) afgivet $\frac{21}{3}$. (Ordfører: Poul Hansen (Svendborg)). 2. beh. $\frac{27}{3}$ (F. sp. 3478). 3. beh. $\frac{29}{3}$ (F. sp. 3585). *Loven stadfæstet 12. april 1957*. (Lovt. nr. 124).

Ved loven foretoges et par ændringer i § 3 i lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare (årbog 1954-55, side 325). Disse ændringer går ud på, at handelsministeren skal være bemyndiget til at flytte hjemstedet for „Krigsforsikringen af danske skibe“ fra København til et andet sted inden for eller uden for landets grænser og til i tilfælde af en sådan forandring af instituttets sæde at fastsætte de nødvendige regler med hensyn til instituttets ledelse m. v.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* som begrundelse herfor:

„Foranstaltninger af denne art vil naturligvis *kun blive truffet under krigsforhold*. Når forslaget fremsættes nu, skyldes det, at instituttet står over for at underskrive en *overenskomst med den engelske regering* om danske skibes forsikring mod krigsfare under en eventuel ny krig, og denne overenskomst forudsætter, at forsikringsinstituttet i givet fald skal kunne ledes fra et andet sted end København, eventuelt fra et sted uden for landets grænser.“

Lovforslaget underkastedes i folketinget en kort udvalgsbehandling, der ikke resulterede i ændringsforslag.

Ved sagens 2. behandling udtalte *udvalgets ordfører*:

„Under sin behandling af det foreliggende lovforslag har udvalget haft samråd med den højtærede minister for handel, industri og søfart og har modtaget en redegørelse fra denne. Af redegørelsen fremgår det, at det med henblik på afslutningen af en overenskomst med engelske organer, der kunne sikre automatisk genforsikring på 80 pct. af krigsforsikringsinstituttets risiko i visse tilfælde, nemlig hvor det oprettede skibsfartsnævn skulle overtage brugsretten over den samlede danske handelsflåde, ville være nødvendigt, at krigsforsikringen ikke afvikledes — og det blev da også vedtaget ved en lov i 1955. Nu er en sådan overenskomst blevet sluttet; men for at overenskomsten skal kunne træde i kraft, vil det være nødvendigt, at man i påkommende tilfælde kan lede instituttet fra et andet sted end København, inden- eller udenlands, som vi selv vil kunne bestemme. Derfor er formålet med denne lovgivning at give en bemyndigelse til ministeren, således at denne kan bestemme et andet hjemsted for instituttet end det nuværende — hvis det skulle blive nødvendigt.“

Vi håber selvfølgelig alle, at denne bemyndigelse aldrig vil blive